

[Knud Kristensen.]

kritiseret mig saa voldscmt for, og som sagt, hvis det var rigtigt, saa synes jeg ikke, der kunde være ret meget godt at sige.

Endelig skal jeg sige til den højtærede Udenrigsminister, at det, han byggede sit Angreb paa, nemlig at jeg havde brudt givne Løfter og Tilsagn til Rigsdagen, ikke kan holde. Der er intet Bevis derfor, der er ingenting sagt derom, der er ikke lovet noget som helst, og det kan ikke være en Tilfældighed, for de af den højtærede Udenrigsminister omtalte Lejligheder indtraf efter, at man flere Gange havde været misfornøjet med mine Udtalelser, og hvis man vilde have dem standset, kunde man have forlangt, at det skulde siges aabent og lige ud, saa det var forstaaeligt for enhver. Og hvis de havde gjort det, havde de faaet et Nej. Det har jeg sagt gentagne Gange baade i offentlige Møder ude i Landet og her i Rigsdagen og i lukkede Møder i Ministeriet, saa den højtærede Udenrigsminister ved, at der ikke er Tale om noget Løfte, og derfor er det ikke noget Forsvar for Beskyldningen om Løftebrud.

Med Hensyn til Tilsnigelser henviste den højtærede Minister til en Udtalelse, som jeg har fremsat om visse Indtryk, som jeg havde faaet under den Debat, der er blevet ført. Det blev ogsaa betegnet som Insinuationer. Jeg ved egentlig ikke, hvad det er for Tilsnigelser, jeg har gjort mig skyldig i. Jeg har sagt noget om, at der var visse Ting, som den højtærede Statsminister vidste, og der var visse Ting, som jeg i Forvejen havde stillet mig fuldkommen afvisende over for Muligheden af, men som jeg nu var noget i Tvivl om. Jeg sagde:

„Hvor meget Sammenspil der her har været ogsaa under den daværende Regering, er jeg ikke bekendt med. Nu bag- efter synes jeg, der er forskellige Ting, der tyder paa, at der har været en hel Del.“ Det var altsaa en Mistanke, der var rejst, og ikke, som den højtærede Minister siger, en Paastand. Det var en Mistanke, og jeg begrundede, hvorpaa denne Mistanke byggede. Naar de højtærede Ministre nu er saa forargede derover, vil jeg henvise til, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet baade i Gaar og flere andre Gange har beskyldt os for at have rejst det sydslesvigske Spørgsmaal for at vinde Stemmer. Det er ikke en Mistanke, som er bygget paa noget bestemt, men det er en Paastand og ogsaa en Insinuation om, at det ikke er ærligt ment. Den højtærede Udenrigsminister benyttede sig af noget lignende forleden Dag, da han sagde, at det var i partiagitorisk Øjemed, at visse

Ting var kommet frem. Jeg har altsaa for min Del ikke blot sagt, at jeg havde en Mistanke derom, som jeg ikke tidligere havde haft, men jeg har fremført de Ting, hvorpaa jeg byggede den, og den højtærede Minister har benægtet det, og det kan saa staa over for hinanden (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Har man Ret til det?). Ja, det mener jeg. Hvis den højtærede Statsminister kunde afholde sig fra at afbryde, hvad han ikke kunde som Oppositionsfører, saa vilde jeg sætte Pris derpaa. Han har jo ubegrænset Taletid, hvad jeg ikke har.

Maa jeg saa endvidere sige til den højtærede Udenrigsminister, som mente, at vi var uenige om en hel Del Ting, og at dette var Folk bekendt, at jeg ved ikke, hvad det er, der er Folk bekendt. Saa vidt jeg ved, er det, vi har været uenige om, mest hvor aktuelt eller hvor nødvendigt det var at gaa til Ændring af den Beslutning, som vi havde taget i Rigsdagen, men jeg har ikke vidst, at vi var uenige om Ønskeligheden af at sikre Sydslesvigerne en Afstemning ad Aare. Det har jeg ikke vidst. Det har den højtærede Udenrigsminister hverken i et Ministermøde eller her i Rigsdagen mig bekendt nogen Sinde taget Afstand fra, og i hvert Fald, naar det drejede sig om alle de offentlige Proklamationer, som Ministeriet har fremsat, f. Eks. ved Rigsdagens Aabning, og naar det sydslesvigske Spørgsmaal er blevet forelagt til Beslutning, er det sket paa Ministeriets Vegne, saaledes at vi har været enige, men den højtærede Minister har, som jeg tidligere har gjort opmærksom paa, i hvert Fald ingen Sinde tidligere taget Afstand derfra eller tilkendegivet, at den paagældende Formulering kunde han ikke tiltræde.

Harald Petersen: Det Svar, som den højtærede Udenrigsminister gav i Dag, kan vel nok karakteriseres som en Slags let Overfladebehandling — alt for let. Jeg maa derfor minde den højtærede Udenrigsminister om, hvad der er Diskussionens Genstand ham og mig imellem i denne Sag, selv om jeg meget vel forstaa den højtærede Ministers Forsøg paa at bagatellisere det, som der tales om her vedrørende den højtærede Minister.

Jeg vil gerne sige om Sydslesvigpolitikken og den højtærede Ministers og min Andel deri under den forrige Regering, at der fra Starten til Afslutningen har været Enighed om to betydningsfulde Ting mellem hele Regeringen og hele Regeringspartiet, nemlig for det første, at vor officielle Politik i hele det sydslesvigske Spørgsmaal, altsaa